10 Kui laps jõe pealt on, siis jälle
arvida ja juttu teeda ja kui
siis tahvadabi jaama, noh
eks olõ nüüd nosjuttud.
Jahtub moni tulema ja läht
nägemä, laps hakkab nuiest
pealt, siis adalõawäd!
Oh tühjä ige, ädä ärä
nüüd, wähä kedittus juo,
juba riiwas jälle ärä. —

11 Kui naised maha jaawad,
siis küõdä jaun juojaks
ja mennäl (enne jäamist)
jauna. —
Külast tuuwa ämm, —
kes asja kerraldab, ja siis
ieft walwajet tiste ei ja
wanapagan ärä wahetta.
Tuli pääb läbi üõd ülewäl,
ja inimesed ei tohi kaik



kerraga magama jäädä. —
Üks kerra on mend üks näine
kattele (tiõe emä kuoktiega ehk
pukuga) aftund jauna
ukseft jäle, ja üõlõ:
Teil nuor laps ja olette
pimejäs. — Ämm on lüõnd
tulukjiegä tulõ, ja ije üõlõ:
Jes jus jeunaklõ kui üõä
taulukka — Sen pääle olõ
üks pontjajus, jaunas. —
Kui tuld ülles pukuttud, siis
olõ laps jauna ukse allmaas.
Midä wanapagan, Jesjus,
nime nimittämise ääl
maha wiskaud. —
Üks kerra jant mend tiedä
müõdä ja näht wana =
pagan keständ leppäst
puud. Jant küjünd, mes jun
tied? Tien tiste. Kus jenga